

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 8 ΙΟΥΛΙΟΥ 1983	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 89

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1367

Κύρωση Συμφωνίας γιά τήν ἀνάπτυξη τῆς οἰκονομικῆς, βιομηχανικῆς καί τεχνικῆς συνεργασίας μεταξύ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καί τῆς Δημοκρατίας τῆς Μάλτας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυροῦμεν καὶ ἐκδίδομεν τὸν κατωτέρω ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ψηφισθέντα νόμον:

Ἄρθρο Πρῶτο

Κυρώνεται, καὶ ἔχει τὴν ἰσχὺ ποὺ ὁρίζει τὸ ἄρθρο 28 παράγρ. 1 τοῦ Συντάγματος, ἡ Συμφωνία γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς οἰκονομικῆς, βιομηχανικῆς καὶ τεχνικῆς συνεργασίας, ποὺ ὑπογράφηκε στὴ Βαλέττα στὶς 9 Ὀκτωβρίου 1980, μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Δημοκρατίας τῆς Μάλτας, τῆς ὁποίας τὸ κείμενο σὲ πρωτότυπο στὴν Ἀγγλικὴ γλώσσα καὶ σὲ μετάφραση στὴν Ἑλληνικὴ ἔχει ὡς ἑξῆς :

AGREEMENT

between the Government of the Hellenic Republic and the Government of the Republic of Malta on the development of economic, industrial and technical cooperation.

The Government of the Hellenic Republic and the Government of the Republic of Malta,

— Desirous of developing economic, industrial and technical cooperation between the two countries to their mutual advantage,

— Considering the wish of the two Governments for the exploitation of their economic, industrial and technical resources for the development of both countries, within the framework of a wide and lasting cooperation,

— Recognising that the preconditions for economic, technical and industrial cooperation are given,

— Acting in conformity with their respective international obligations,

— Have agreed as follows :

Article 1

The two Contracting Parties, in conformity with their internal laws and regulations, as well as their international obligations, shall encourage the development of economic, industrial and technical cooperation between interested enterprises and economic organisations of their respective countries in the fields of industry, agriculture, trade and technology, in such a way that the transactions between the two countries reach the highest possible level and be promoted in a way assuring the balance of mutual benefits and the harmonious development of their economic relations.

To this end, they shall grant each other a treatment as favourable as possible and shall make all necessary efforts to facilitate the development of such cooperation.

Article 2

The Joint Commission referred to in Article 8 shall determine the areas where the expansion of cooperation is deemed to be mutually desirable, and they shall encourage and support the initiatives for cooperation in these areas.

Article 3

Cooperation under this Agreement shall be realised on the basis of contracts concluded between enterprises or organisations of the Contracting parties in conformity with their laws and regulations. The appropriate Authorities of the two countries have to be notified in advance about specific contracts under this Agreement.

Article 4

The two Contracting Parties shall take all efforts to promote the joint initiatives of the companies of both countries on third markets.

Article 5

Payments for deliveries of goods and services between the two countries shall be effected in convertible currencies of mutual acceptance.

Article 6

The two Contracting Parties, taking into consideration the importance of financing for the development of economic, industrial and technical cooperation, shall make all efforts that credits on most favourable terms for each particular case should be provided within the framework of their internal legislation and regulations, and in conformity with their international obligations.

Article 7

Amendments to this Agreement shall be agreed upon in writing between the two Contracting Parties.

Article 8

The two Contracting Parties in order to implement this Agreement set up a Joint Commission composed of representatives of the two Parties. The Commission shall hold sessions, at least once a year at the request of either of the Contracting Parties, alternately in one of the two countries.

The Joint Commission shall be composed of members appointed by the Government of the Republic of Malta and the Government of the Hellenic Republic. The Commission may avail itself of the advice of experts. Its meeting shall be chaired by the member so designated by the host Government. The Commission shall establish its procedures for its functioning.

The Joint Commission may establish working groups, especially fot the examination of specific areas of cooperation and in particular to identify specific projects, ensuring their implementation and for putting forward suggestions aimed at solving existing problems.

Article 9

The present Agreement is subject to approval in accordance with the legal provisions in force in each country concerned and it shall come into effect on the day of exchanging the notes confirming the fact of such approval. The present Agreement shall be valid for five (5) years. Thereafter it shall remain valid until six months from the date when one of the two Contracting Parties notifies in writing the other party of its intention to terminate the Agreement.

The termination of this Agreement shall not affect the execution of contracts and undertakings concluded during the period of its validity between enterprises and economic organisations in the two countries.

Done in Valetta on 9th october 1980 in two originals in the English language, both texts being equally authentic.

For the Government of the Hellenic Republic	For the Government of the Repoublic of Malta
JOHN PESMAZOGLOU	MAURICE ABELA
Ambassador of Greece	Secretary, Ministry of Foreign Affairs

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Μεταξύ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Δημοκρατίας τῆς Μάλτας γιὰ τὴν Ἀνάπτυξη τῆς Οἰκονομικῆς, Βιομηχανικῆς καὶ Τεχνικῆς Συνεργασίας

Ἡ Κυβέρνηση τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ ἡ Κυβέρνηση τῆς Δημοκρατίας τῆς Μάλτας,

— Ἐπιθυμώντας νὰ ἀναπτύξουν τὴν οἰκονομική, βιομηχανικὴ καὶ τεχνικὴ συνεργασία μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν γιὰ τὸ ἀμοιβαῖο συμφέρον τους,

— Λαμβάνοντας ὑπόψη τὴν ἐπιθυμία τῶν δύο Κυβερνήσεων γιὰ τὴν ἐκμετάλλευση τῶν οἰκονομικῶν, βιομηχανικῶν καὶ τεχνικῶν τους πόρων μὲ σκοπὸ τὴν ἀνάπτυξη τῶν δύο χωρῶν μέσα στό πλαίσιο μιᾶς εὐρείας καὶ διαρκοῦς συνεργασίας,

— Ἀναγνωρίζοντας ὡς δεδομένες τὶς προϋποθέσεις γιὰ οἰκονομική, τεχνικὴ καὶ βιομηχανικὴ συνεργασία,

— Ἐνεργώντας σύμφωνα μὲ τὶς οἰκεῖες διεθνεῖς ὑποχρεώσεις τους

— Συμφώνησαν τὰ ἀκόλουθα :

Ἄρθρο 1

Τὰ δύο Συμβαλλόμενα Μέρη, σύμφωνα μὲ τὴν ἐσωτερική τους νομοθεσία καὶ κανονισμούς τους ὡς καὶ τὶς διεθνεῖς τους ὑποχρεώσεις, θὰ ἐνθαρρύνουν τὴν ἀνάπτυξη τῆς οἰκονομικῆς, βιομηχανικῆς καὶ τεχνικῆς συνεργασίας μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερόμενων ἐπιχειρήσεων καὶ οἰκονομικῶν ὀργανισμῶν τῶν ἀντίστοιχων χωρῶν τους, στοὺς τομεῖς τῆς βιομηχανίας, γεωργίας, ἐμπορίου καὶ τεχνολογίας, κατὰ τέτοιο τρόπο ὥστε οἱ συναλλαγὲς μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν νὰ φθάσουν τὸ ὑψηλότερο δυνατὸ ἐπίπεδο καὶ νὰ προωθηθοῦν κατὰ τρόπο διασφαλίζοντα τὴν ἐξισορρόπηση τῶν ἀμοιβαίων συμφερόντων καὶ τὴν ἁρμονικὴ ἀνάπτυξη τῶν οἰκονομικῶν τους σχέσεων.

Πρὸς τὸ σκοπό αὐτόν θὰ παρέχουν τὸ ἕνα στὸ ἄλλο μεταχείριση ὅσο τὸ δυνατὸ εὐνοϊκὴ καὶ θὰ καταβάλλουν ὅλες τὶς ἀναγκαῖες προσπάθειες γιὰ νὰ διευκολύνουν τὴν ἀνάπτυξη μιᾶς τέτοιας συνεργασίας.

Ἄρθρο 2

Ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ ποὺ ἀναφέρεται, στὸ ἄρθρο 8 θὰ προσδιορίσει τοὺς τομεῖς στοὺς ὁποίους ἡ διεύρυνση τῆς συνεργασίας θεωρεῖται ἀμοιβαίως ἐπιθυμητὴ καὶ θὰ ἐνθαρ-

ρύνουν καὶ θὰ ὑποστηρίξουν τὶς πρωτοβουλίες γιὰ συνεργασία στοὺς τομεῖς αὐτούς.

Ἄρθρο 3

Ἡ Συνεργασία, σύμφωνα μὲ τοὺς ὅρους τῆς παρούσας συμφωνίας, θὰ πρέπει νὰ πραγματοποιηθεῖ μὲ βάση τὶς συμβάσεις ποὺ ἔχουν συναφθεῖ μεταξὺ τῶν ἐπιχειρήσεων ἢ ὀργανισμῶν τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους καὶ τοὺς κανονισμούς τους. Οἱ εἰδικὲς συμβάσεις κατὰ τὴν παρούσα συμφωνία θὰ πρέπει νὰ γνωστοποιηθοῦν ἐκ τῶν προτέρων στὶς ἁρμόδιες Ἀρχὲς τῶν δύο χωρῶν.

Ἄρθρο 4

Τὰ δύο Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ καταβάλλουν κάθε προσπάθεια προκειμένου νὰ προωθήσουν τὶς κοινὲς πρωτοβουλίες τῶν ἑταιρειῶν τῶν δύο χωρῶν σὲ τρίτες ἀγορές.

Ἄρθρο 5

Οἱ πληρωμὲς γιὰ παραδόσεις ἐμπορευμάτων καὶ παροχὴ ὑπηρεσιῶν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν θὰ πραγματοποιηθοῦν σὲ μετατρέψιμο συνάλλαγμα ἀμοιβαίας ἀποδοχῆς.

Ἄρθρο 6

Τὰ δύο Συμβαλλόμενα Μέρη, λαμβάνοντας ὑπόψη τὴν σπουδαιότητα τῆς χρηματοδοτήσεως γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς οἰκονομικῆς, βιομηχανικῆς καὶ τεχνικῆς συνεργασίας, θὰ καταβάλλουν κάθε προσπάθεια ὥστε νὰ παρασχεθοῦν πιστώσεις μὲ τοὺς πλέον εὐνοϊκοὺς ὅρους γιὰ κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, μέσα στὸ πλαίσιο τῆς ἐσωτερικῆς τους νομοθεσίας καὶ τῶν κανονισμῶν τους καὶ σύμφωνα μὲ τὶς διεθνεῖς τους ὑποχρεώσεις.

Ἄρθρο 7

Οἱ τροποποιήσεις τῆς παρούσας συμφωνίας θὰ πρέπει νὰ συμφωνηθοῦν γραπτῶς μεταξὺ τῶν δύο Συμβαλλόμενων Μερῶν.

Ἄρθρο 8

Τὰ δύο Συμβαλλόμενα Μέρη σκοποῦντα τὴν ἐφαρμογὴ τῆς παρούσας Συμφωνίας συνιστοῦν Μικτὴ Ἐπιτροπὴ ἀπαρτιζόμενη ἀπὸ ἀντιπροσώπους τῶν δύο Μερῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ θὰ συνέρχεται τουλάχιστο μιὰ φορὰ τὸ ἔτος μετὰ ἀπὸ αἴτηση ὁποιουδήποτε ἀπὸ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη, σὲ μία ἀπὸ τὶς δύο χῶρες ἐναλλάξ.

Ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ θὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ μέλη διοριζόμενα ἀπὸ τὴν Κυβέρνηση τῆς Δημοκρατίας τῆς Μάλτας καὶ τὴν Κυβέρνηση τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ μπορεῖ νὰ κάνει χρήση τῶν συμβουλῶν ἐμπειρογνωμόνων. Οἱ συνεδριάσεις θὰ προεδρεύονται ἀπὸ μέλος ὁριζόμενο γι' αὐτὸ ἀπὸ τὴν φιλοξενοῦσα Κυβέρνηση. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ καθιερώσει τὶς διαδικασίες λειτουργίας της.

Ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ θὰ μπορεῖ νὰ συστήσει ὁμάδες ἐργασίας, εἰδικὰ γιὰ τὴν ἐξέταση συγκεκριμένων τομέων συνεργασίας καὶ εἰδικότερα γιὰ τὸν προσδιορισμὸ συγκεκριμένων ἔργων, διασφαλίζοντας τὴν ἐφαρμογή τους, ὡς καὶ γιὰ τὴν ὑποβολὴ προτάσεων σκοπούντων τὴν ἐπίλυση τῶν ὑφιστάμενων προβλημάτων.

Ἄρθρο 9

Ἡ παροῦσα συμφωνία ὑπόκειται σὲ ἔγκριση σύμφωνα μὲ τὶς ἰσχύουσες νομικὲς διατάξεις σὲ κάθε ἐνδιαφερόμενη χώρα καὶ θὰ τεθεῖ σὲ ἰσχὺ τὴν ἡμέρα ἀνταλλαγῆς τῶν διακοινώσεων ποὺ ἐπιβεβαιώνουν αὐτὴ τὴν ἔγκριση. Ἡ παροῦσα συμφωνία θὰ ἰσχύει γιὰ πέντε (5) ἔτη. Μετὰ ταῦτα θὰ ἰσχύει γιὰ ἕξη μῆνες ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία ποὺ ἕνα ἀπὸ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ γνωστοποιήσει γραπτῶς στὸ ἄλλο τὴν πρόθεσή του νὰ καταγγείλει τὴν Συμφωνία.

Ἡ καταγγελία τῆς παρούσας Συμφωνίας δὲν θὰ ἐπηρεάσει τὴν ἐκτέλεση τῶν συμβάσεων καὶ ἐργοληψιῶν ποὺ συνάφθηκαν κατὰ τὴν περίοδο τῆς ἰσχύος της μεταξὺ ἐπιχειρήσεων καὶ οἰκονομικῶν ὀργανισμῶν στὶς δύο χῶρες.

Ἔγινε στὴν Βαλέττα στὶς 9 Ὀκτωβρίου 1980, σὲ δύο πρωτότυπα στὴν Ἀγγλικὴ γλώσσα, τὰ δύο κείμενα δὲ εἶναι ἐξ ἴσου αὐθεντικά.

Γιὰ τὴν Κυβέρνηση τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας	Γιὰ τὴν Κυβέρνηση τῆς Δημοκρατίας τῆς Μάλτας
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ	MAURICE ABELA
Πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος	Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν

Ἄρθρο Δεύτερο

Τὰ Πρωτόκολλα - Πρακτικὰ ποὺ ἐκδίδονται σὲ ἐκτέλεση τῆς Συμφωνίας αὐτῆς καταρτίζονται ἀπὸ τὴ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ ἄρθρου 8 καὶ ἐγκρίνονται μὲ κοινὴ πράξη τῶν ἁρμόδιων κατὰ περίπτωση Ὑπουργῶν.

Ἄρθρο Τρίτο

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομεν νὰ δημοσιευθῇ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸ κείμενον τοῦ παρόντος καὶ νὰ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀθήνα, 5 Ἰουλίου 1983

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΙΩΑΝ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ	**ΓΕΡΑΣ. ΑΡΣΕΝΗΣ**
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	ΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΔΗΜ. ΚΟΥΛΟΥΡΙΑΝΟΣ	**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ**
ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ	ΕΜΠΟΡΙΟΥ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΥΛΟΥΜΠΗΣ	**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ**

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Ἀθήνα, 7 Ἰουλίου 1983

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

---

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1368

Κύρωση Διεθνοῦς Σύμβασης γιὰ τὴν πρόληψη καὶ τιμωρία τῶν ἐγκλημάτων ποὺ στρέφονται κατὰ τῶν διεθνῶς προστατευομένων προσώπων συμπεριλαμβανομένων τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυροῦμεν καὶ ἐκδίδομεν τὸν κατωτέρω ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ψηφισθέντα νόμον:

Ἄρθρο πρῶτο.

Κυρώνεται καὶ ἔχει τὴν ἰσχὺ ποὺ ὁρίζει τὸ ἄρθρο 28 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος, ἡ Διεθνὴς Σύμβαση γιὰ τὴν πρόληψη καὶ τιμωρία τῶν ἐγκλημάτων ποὺ στρέφονται κατὰ τῶν διεθνῶς προστατευόμενων προσώπων συμπεριλαμβανομένων τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων, ποὺ ὑπογράφηκε στὴ Νέα Ὑόρκη στὶς 14.12.1973, τῆς ὁποίας τὸ κείμενο σὲ πρωτότυπο στὴν Ἀγγλικὴ γλώσσα καὶ σὲ μετάφραση στὴν Ἑλληνικὴ ἔχει ὡς ἑξῆς:

CONVENTION

on the prevention and punishment of crimes against internationally protected persons, including Diplomatic agents

The States Parties to this Convention,

Having in mind the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the maintenance of international peace and the promotion of friendly relations and co-operation among States,

Considering that crimes against diplomatic agents and other internationally protected persons jeopardirzing the safety of these persons create a serious threat to the maintenance of normal international relations which are necessary for co-operation among States,

Believing that the commission of such crimes is a matter of grave concern to the international community,

Convinced that there is an urgent need to adopt appropriate and effective measures for the prevention and punishment of such crimes,

Have agreed as follows:

Article 1

For the purposes of this Convention :

1. «internationally protected person» means :

(a) a Head of State, including any member of a collegial body performing the functions of a Head of State under the constitution of the State concerned, a Head of Government or a Minister for Foreign Affairs, whenever any such person is in a foreign State, as well as members of his family who accompany him ;

(b) any representative or official of a State or any official or other agent of an international organisation of an intergovernmental character who, at the time when and in the place where a crime against him, his official premises, his private accommodation or his means of transport is committed, is entitled pursuant to international law to special protection from any attack on his person, freedom or dignity, as well as members of his family forming part of his household ;

2. «alleged offender» means a person as to whom there is sufficient evidence to determine prima facie that he has committed or participated in one or more of the crimes set forth in article 2.

Article 2

1. The international commission of :

(a) a murder, kidnapping or other attack upon the person or liberty of an internationally protected person;

(b) a violent attack upon the official premises, the private accommodation or the means of transport of an internationally protected person likely to endanger his person or liberty ;

(c) a threat to commit any such attack;

(d) an attempt to commit any such attack; and

(e) an act constituting participation as an accomplice in any such attack

shall be made by each State party a crime under its internal law.

2. Each State Party shall make these crimes punishable by appropriate penalties which take into account their grave nature.

3. Paragraphs 1 and 2 of this article in no way derogate from the obligations of States Parties under international law to take all appropriate measures to prevent other attacks on the person, freedom or dignity of an internationally protected person.

Article 3

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the crimes set forth in article 2 in the following cases :

(a) when the crime is committed in the territory of that State or on board a ship or aircraft registered in that State ;

(b) when the alleged offender is a national of that State ;

(c) when the crime is committed against an internationally protected person as defined in article 1 who enjoys his status as such by virtue of functions which he exercises on behalf of that State.

2. Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over these crimes in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him pursuant to article 8 to any of the States mentioned in paragraph 1 of this article.

3. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with internal law.

Article 4

States Parties shall co-operate in the prevention of the crimes set forth in article 2, particularly by :

(a) taking all practicable measures to prevent preparations in their respective territories for the commission of those crimes within or outside their territories;

(b) exchanging information and co-ordinating the taking of administrative and other measures as appropriate to prevent the commission of those crimes.

Article 5

1. The State Party in which any of the crimes set forth in article 2 has been committed shall, if it has reason to believe that an alleged offender has fled from its territory, communicate to all other States concerned, directly or through the Secretary - General of the United Nations, all the pertinent facts regarding the crime committed and all available information regarding the identity of the alleged offender.

2. Whenever any of the crimes set forth in article 2 has been committed against an internationally protected person, any State Party which has information concerning the victim and the circumstances of the crime shall endeavour to transmit it, under the conditions provided for in its internal law, fully and promptly to the State Party on whose behalf he was exercising his functions.

Article 6

1. Upon being satisfied that the circumstances so warrant, the State Party in whose territory the alleged offender is present shall take the appropriate measures under its internal law so as to ensure his presence for the purpose of prosecution or extradition. Such measures shall be notified without delay directly or through the Secretary-General of the United Nations to :

(a) the State where the crime was committed;

(b) the State or States of which the alleged offender is a national or, if he is a stateless person, in whose territory he permanently resides;

(c) the State or States of which the internationally protected person concerned is a national or on whose behalf he was exercising his functions ;

(d) all other States concerned; and

(e) the international organization of which the internationally protected person concerned is an official or an agent.

2. Any person regarding whom the measures referred to in paragraph 1 of this article are being taken shall be entitled :

(a) to communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State of which he is a national or which is otherwise entitled to protect his rigths or, if he is a stateless person, which he requests and which is willing to protect his rigths; and

(b) to be visited by a representative of that State.

Article 7

The State Party in whose territory the alleged offender is present shall, if it does not extradite him, submit, without exception whatsoever and without undue delay, the case to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that State.

Article 8

1. To the extent that the crimes set forth in article 2 are not listed as extraditable offences in any extradition treaty existing between States Parties, they shall be deemed to be included as such therein. States Parties undertake to include those crimes as extraditable offences in every future extradition treaty to be concluded between them.

2. If a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, it may, if it decides to extradite, consider this Convention as the legal basis for extradition in respect of those crimes. Extradition shall be subject to the procedural provisions and the other conditions of the law of the requested State.

3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize those crimes as extraditable offences between themselves subject to the procedural provisions and the other conditions of the law of the requested State.

4. Each of the crimes shall be treated, for the purpose of extradition between States Parties, as if it had been committed not only in the place in which it occurred but also in the territories of the States required to establish their jurisdiction in accordance with paragraph 1 of article 3.

Article 9

Any person regarding whom proceedings are being carried out in connexion with any of the crimes set forth in article 2 shall be guaranteed fair treatment at all stages of the proceedings.

Article 10

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connexion with criminal proceedings brought in respect of the crimes set forth in article 2, including the supply of all evidence at their disposal necessary for the proceedings.

2. The provisions of paragraph 1 of this article shall not affect obligations concerning mutual judicial assistance embodied in any other traty.

Article 11

The State Party where an alleged offender is prosecuted shall communicate the final outcome of the proceedings to the Secretary - General of the United Nations, who shall transmit the information to the other States Parties.

Article 12

The provisions of this Convention shall not affect the application of the Treaties on Asylum, in force at the date of the adoption of this Convention, as between the States which are parties to those Treaties; but a State Party to this Convention may not invoke those Treaties with respect to another State Party to this Convention which is not a party to those Treaties.

Article 13

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which is not settled by negotiation shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If within six months from the date of the request for arbitration the parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those parties may refer the dispute to the International Court of justice by request in conformity with the Statute of the Court.

2. Each State Party may at the time of signature or ratification of this Convention or accession thereto declare that it does not consider itself bound by paragraph 1 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 1 of this article with respect to any State Party which has made such a reservation.

3. Any State Party which has made a reservation in accordance with paragraph 2 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 14

This Convention shall be open for signature by all States, until 31 December 1974 at United Nations Head quarters in New York.

Article 15

This Convention is subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary - General of the United Nations.

Article 16

This Convention shall remain open for accession by any State. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 17

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit of the twenty second instrument of ratification or accession with the Secretary-General of the United Nations.

2. For each State ratifying or acceding to the Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

Article 18

1. Any State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations.

2. Denunciation shall take effect six months following the date on which notification is received by the Secretary - General of the United Nations.

Article 19

The Secretary - General of the United Nations shale inform all States, inter alia :

(a) of signatures to this Convention, of the deposit of instruments of ratification or accession in accordance with articles 14, 15 and 16 and of notifications made under article 18.

(b) of the date on which this Convention will enter into force in accordance with article 17.

Article 20

The original of this Convention, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary - General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention, opened for signature at New York on 14 December 1973.

ΣΥΜΒΑΣΗ

Γιὰ τὴν πρόληψη καὶ τιμωρία τῶν ἐγκλημάτων τῶν στρεφομένων κατὰ τῶν διεθνῶς προστατευόμενων προσώπων συμπεριλαμβανομένων τῶν Διπλωματικῶν 'Αντιπροσώπων.

Τὰ μετέχοντα στὴν παρούσα Σύμβαση Κράτη

Ἔχοντας ὑπόψη τοὺς σκοποὺς καὶ τὶς ἀρχὲς τοῦ Χάρτη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ποὺ ἀφοροῦν στὴ διατήρηση τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ στὴν προαγωγὴ τῶν φιλικῶν σχέσεων καὶ τῆς συνεργασίας μεταξὺ τῶν Κρατῶν,

Θεωρώντας ὅτι τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων καὶ τῶν λοιπῶν διεθνῶς προστατευόμενων προσώπων ἐκθέτοντας σὲ κίνδυνο τὴν ἀσφάλεια τῶν ἐν λόγω προσώπων δημιουργοῦν σοβαρὴ ἀπειλὴ κατὰ τῆς διατηρήσεως τῶν ὁμαλῶν διεθνῶν σχέσεων ποὺ εἶναι ἀπαραίτητες γιὰ τὴ συνεργασία μεταξὺ τῶν Κρατῶν.

Πεπεισμένα ὅτι ἡ τέλεση τέτοιων ἐγκλημάτων εἶναι ζήτημα ποὺ ἐνδιαφέρει σοβαρὰ τὴ διεθνὴ κοινότητα,

Πεπεισμένα ὅτι ὑπάρχει ἐπείγουσα ἀνάγκη νά υἱοθετηθοῦν κατάλληλα καὶ ἀποτελεσματικὰ μέτρα γιὰ τὴν πρόληψη καὶ τιμωρία τέτοιων ἐγκλημάτων,

Συμφώνησαν τὰ κατωτέρω :

Ἄρθρο 1

Γιὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παρούσας Σύμβασης :

1. Μὲ τὸν ὅρο «διεθνῶς προστατευόμενο πρόσωπο» νοεῖται :

α) Ὁ Ἀρχηγὸς Κράτους, συμπεριλαμβανομένου ὁποιουδήποτε συλλογικοῦ σώματος ἐκτελοῦντος χρέη Ἀρχηγοῦ Κράτους σύμφωνα μὲ τὸ Σύνταγμα τοῦ περὶ οὗ πρόκειται Κράτους, ὁ Πρωθυπουργὸς ἢ Ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν, ὅταν ὁποιοδήποτε τέτοιο πρόσωπο βρίσκεται σὲ ἀλλοδαπὸ Κράτος, καθὼς καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του ποὺ τὸν συνοδεύουν.

β) Ὁποιοσδήποτε ἀντιπρόσωπος ἢ ἀξιωματοῦχος ἑνὸς Κράτους ἢ ὁποιοσδήποτε ἀξιωματοῦχος ἢ ἀντιπρόσωπος ἑνὸς διεθνοῦς ὀργανισμοῦ διακρατικοῦ χαρακτῆρα ὁ ὁποῖος, ὅταν καὶ στὸν τόπο ὅπου διαπράττεται ἔγκλημα ἐναντίον του, τοῦ ὑπηρεσιακοῦ του γραφείου, τοῦ ἰδιωτικοῦ του καταλύματος ἢ τοῦ μεταφορικοῦ του μέσου, δικαιοῦται σύμφωνα μὲ τὸ διεθνὲς δίκαιο εἰδικῆς προστασίας ἀπὸ ὁποιαδήποτε ἐπίθεση κατὰ τοῦ προσώπου του, τῆς ἐλευθερίας ἢ ὑπολήψεώς του, καθὼς καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του ποὺ ἀποτελοῦν μέρος τοῦ οἴκου του.

2. Μὲ τὸν ὅρο «φερόμενος ὡς ἐγκληματίας» νοεῖται τὸ πρόσωπο γιὰ τὸ ὁποῖο ὑπάρχουν ἐπαρκεῖς ἀποδείξεις ὥστε νὰ προσδιορίζουν ἐκ πρώτης ὄψεως ὅτι διέπραξε ἢ μετέσχε σ' ἕνα ἢ περισσότερα ἀπὸ τὰ ἐγκλήματα ποὺ διαλαμβάνονται στὸ ἄρθρο 2.

Ἄρθρο 2

1. Ἡ ἐκ προθέσεως τέλεση :

α) φόνου, ἀπαγωγῆς ἢ ἄλλης ἐπίθεσης κατὰ τοῦ προσώπου ἢ τῆς ἐλευθερίας διεθνῶς προστατευόμενου προσώπου,

β) βίαιης ἐπίθεσης κατὰ τῆς ἐπίσημης ἐγκατάστασης (ὑπηρεσιακοῦ γραφείου), τοῦ ἰδιωτικοῦ καταλύματος ἢ τοῦ μεταφορικοῦ μέσου διεθνῶς προστατευόμενου προσώπου ἡ ὁποία πιθανῶς θέτει σὲ κίνδυνο τὸ πρόσωπο ἢ τὴν ἐλευθερία του,

γ) ἀπειλῆς διαπράξεως ὁποιασδήποτε τέτοιας ἐπιθέσης,

δ) ἀπόπειρας διαπράξεως ὁποιασδήποτε τέτοιας ἐπιθέσης, καὶ

ε) πράξεως ποὺ ἀποτελεῖ συμμετοχὴ σὲ ὁποιαδήποτε τέτοια ἐπίθεση, θὰ καταστεῖ ἀπὸ κάθε Κράτος-Μέρος ἔγκλημα σύμφωνα μὲ τὸ ἐσωτερικό του δίκαιο.

2. Κάθε Κράτος - Μέρος ὀφείλει νὰ καταστήσει τὰ ἐν λόγω ἐγκλήματα τιμωρητέα μὲ κατάλληλες ποινὲς ποὺ λαμβάνουν ὑπόψη τὸ σοβαρό τους χαρακτήρα.

3. Οἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου κατ' οὐδένα τρόπο θίγουν τὶς σύμφωνα μὲ τὸ διεθνὲς δίκαιο ὑποχρεώσεις τῶν Κρατῶν-Μερῶν νὰ λαμβάνουν ὅλα τὰ κατάλληλα μέτρα προλήψεως ἄλλων προσβολῶν τοῦ προσώπου, τῆς ἐλευθερίας ἢ τῆς ἀξιοπρέπειας διεθνῶς προστατευόμενου προσώπου.

Ἄρθρο 3

1. Κάθε Κράτος - Μέρος θὰ λάβει τὰ μέτρα ποὺ εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ νὰ καθιερωθεῖ ἡ δικαιοδοσία αὐτοῦ στὰ ἐγκλήματα ποὺ διαλαμβάνονται στὸ ἄρθρο 2 στὶς παρακάτω περιπτώσεις :

α) Ὅταν τὸ ἔγκλημα διαπράττεται στὸ ἔδαφος τοῦ ἐν λόγω Κράτους ἢ σ' ἕνα πλοῖο ἢ ἀεροπλάνο ἐγγεγραμμένο στὸ ἐν λόγω Κράτος.

β) Ὅταν ὁ φερόμενος ὡς ἐγκληματίας εἶναι ὑπήκοος τοῦ ἐν λόγω Κράτους.

γ) Ὅταν τὸ ἔγκλημα διαπράττεται κατὰ διεθνῶς προστατευόμενου προσώπου ὅπως τοῦτο ὁρίζεται στὸ ἄρθρο 1 ποὺ ἀπολαμβάνει τοῦ καθεστῶτος αὐτοῦ ὡς τοιούτου δυνάμει τῶν καθηκόντων ποὺ ἀσκεῖ γιὰ λογαριασμὸ τοῦ ἐν λόγω Κράτους.

2. Κάθε Κράτος-Μέρος θὰ λάβει ὁμοίως τὰ μέτρα ποὺ εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ νὰ καθιερωθεῖ ἡ δικαιοδοσία αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἐγκλημάτων τούτων στὶς περιπτώσεις ποὺ ὁ φερόμενος ὡς ἐγκληματίας βρίσκεται στὸ ἔδαφος αὐτοῦ καὶ τοῦτο δὲν τὸν ἐκδίδει σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 8 σὲ ὁποιοδήποτε ἀπὸ τὰ Κράτη ποὺ ἀναφέρονται στὴν παράγραφο 1 τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ.

3. Ἡ Σύμβαση αὐτὴ δὲν ἀποκλείει ὁποιαδήποτε ποινικὴ δικαιοδοσία ἀσκουμένη σύμφωνα μὲ τὸ Ἐσωτετικὸ Δίκαιο

Ἄρθρο 4

Τὰ Κράτη - Μέρη θὰ συνεργάζονται γιὰ τὴν πρόληψη τῶν ἐγκλημάτων τῶν διαλαμβανομένων στὸ ἄρθρο 2, εἰδικότερα γιὰ :

α) τὴ λήψη ὅλων τῶν πρακτικῶς δυνατῶν μέτρων προλήψεως τῆς προπαρασκευῆς ἐντὸς τῶν ἀντίστοιχων ἐδαφῶν τους γιὰ τὴ διάπραξη τῶν ἐγκλημάτων αὐτῶν ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῶν ἐδαφῶν τους,

β) τὴν ἀνταλλαγὴ πληροφοριῶν καὶ συντονισμοῦ τῆς λήψεως διοικητικῶν καὶ λοιπῶν μέτρων σὰν κατάλληλων γιὰ τὴν πρόληψη τῆς διαπράξεως τῶν ἐγκλημάτων τούτων.

Ἄρθρο 5

1. Τό Κράτος-Μέρος στὸ ὁποῖο ὁποιοδήποτε τῶν ἐγκλημάτων τῶν διαλαμβανομένων στὸ ἄρθρο 2 διαπράχτηκε ἐὰν

έχει λόγους νά πιστεύει ότι ό φερόμενος ως εγκληματίας διέφυγε της περιοχής αυτού, θά γνωστοποιεί σέ όλα τά λοιπά ενδιαφερόμενα Κράτη, απευθείας ή μέσω τού Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, όλα τά επί τούτω πραγματικά περιστατικά τά αφορώντα στό διαπραχθέν έγκλημα καί κάθε διαθέσιμη πληροφορία αφορώσα στήν ταυτότητα τού φερώμενου ως εγκληματία.

2. Όταν οποιοδήποτε των εγκλημάτων των διαλαμβανομένων στό άρθρο 2 διαπραχθεί εναντίον διεθνώς προστατευόμενου προσώπου, κάθε Κράτος - Μέρος πού έχει πληροφορίες πού αφορούν στό θύμα καί τίς συνθήκες τού εγκλήματος θά προσπαθεί νά διαβιβάζει αυτές σύμφωνα μέ τούς όρους πού προβλέπονται από τό Εσωτερικό Δίκαιο, πλήρως καί εμπροθέσμως στό Κράτος - Μέρος γιά λογαριασμό τού οποίου άσκούσε τούτο τά καθήκοντά του.

Άρθρο 6

1. Βεβαιωθέν ότι οί περιστάσεις τό εγγυώνται, τό Κράτος - Μέρος στό έδαφος τού οποίου βρίσκεται ό φερόμενος ως εγκληματίας θά λαμβάνει τά κατάλληλα κατά τό εσωτερικό του Δίκαιο μέτρα ώστε νά εξασφαλίζει τήν παρουσία του γιά τό σκοπό της ποινικής διώξεως ή εκδόσεώς του. Τά μέτρα αυτά θά γνωστοποιούνται αμελλητί απευθείας ή μέσω τού Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών :

α) στό Κράτος στό όποιο διαπράχτηκε τό έγκλημα,

β) στό Κράτος ή στά Κράτη των οποίων ό φερόμενος ως εγκληματίας είναι υπήκοος ή, εάν είναι άπατρις, στήν επικράτεια των οποίων διαμένει μόνιμα,

γ) στό Κράτος ή στά Κράτη των οποίων τό διεθνώς προστατευόμενο πρόσωπο αυτό είναι υπήκοος ή γιά λογαριασμό τού οποίου άσκούσε τούτο τά καθήκοντά του,

δ) σέ κάθε άλλο ενδιαφερόμενο Κράτος, καί

ε) στό διεθνή οργανισμό τού οποίου τό διεθνώς προστατευόμενο πρόσωπο αυτό είναι αξιωματούχος ή αντιπρόσωπος.

2. Κάθε πρόσωπο γιά τό όποιο λαμβάνονται τά μέτρα πού αναφέρονται στή παραγρ. 1 τού άρθρου αυτού θά δικαιούται :

α) νά επικοινωνεί αμέσως μέ τόν πλησιέστερο αρμόδιο αντιπρόσωπο τού Κράτους τού οποίου είναι υπήκοος ή τό όποιο άλλως δικαιούται νά προασπίζει τά δικαιώματά του ή εάν είναι άπατρις τό όποιο επιθυμεί καί τό όποιο είναι πρόθυμο νά προασπίση τά δκαιώματά του, καί

β) νά τό επισκέπτεται ό αντιπρόσωπος τού Κράτους αυτού.

Άρθρο 7

Τό Κράτος - Μέρος στό έδαφος τού οποίου βρίσκεται ό φερόμενος ως εγκληματίας, εάν δέν τόν εκδώσει, θά υποβάλει **χωρίς καμιά εξαίρεση καί χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρη**-ση τήν υπόθεση στίς αρμόδιες αρχές αυτού πρός τό σκοπό της διώξεώς του σύμφωνα μέ τούς νόμους τού Κράτους τούτου.

Άρθρο 8

1. Στό μέτρο πού τά εγκλήματα τά διαλαμβανόμενα στό άρθρο 2 δέν περιλαμβάνονται μεταξύ των αδικημάτων γιά τά οποία είναι δυνατή ή έκδοση σέ οποιαδήποτε συνθήκη περί εκδόσεως υφιστάμενη μεταξύ των Κρατών-Μερών θά θεωρούνται ότι συμπεριλαμβάνονται σ' αυτήν ως τοιαύτα. Τά Κράτη-Μέρη αναλαμβάνουν νά συμπεριλάβουν τά εγκλήματα αυτά στά αδικήματα εκείνα γιά τά οποία ή έκδοση είναι δυνατή σέ κάθε μελλοντική συνθήκη περί εκδόσεως πού θά συναφθεί μεταξύ τους.

2. Εάν ένα Κράτος - Μέρος πού εξαρτά τήν έκδοση εκ της υπάρξης συνθήκης λάβει αίτηση έκδοσης από κάποιο άλλο Κράτος - Μέρος μετά τού οποίου δέν έχει συνθήκη περί εκδόσεως μπορεί, εάν αποφασίσει τήν έκδοση, νά θεωρήσει τήν παρούσα Σύμβαση σάν τή νόμιμη βάση γιά τήν έκδοση έν σχέσει πρός τά εγκλήματα αυτά. Ή έκδοση θά υπόκειται στίς δικονομικές διατάξεις καί λοιπές προϋποθέσεις τού νόμου τού Κράτους από τό όποιο ζητήθηκε ή έκδοση.

3. Τά Κράτη-Μέρη πού δέν εξαρτούν τήν έκδοση από τήν ύπαρξη συνθήκης θά αναγνωρίζουν τά εγκλήματα αυτά σάν αδικήματα γιά τά οποία ή έκδοση είναι δυνατή μεταξύ των, επιφυλασσομένων των δικονομικών διατάξεων καί λοιπών προϋποθέσεων τού νόμου τού Κράτους από τό όποιο αιτείται ή έκδοση.

4. Κάθε ένα έγκλημα θά θεωρείται, γιά τό σκοπό της έκδοσης μεταξύ των Κρατών-Μερών, σάν νά είχε διαπραχθεί όχι μόνο στόν τόπο όπου έλαβε χώρα, αλλά καί στό έδαφος των Κρατών από τά οποία αιτείται ή καθιέρωση της δικαιοδοσίας τους σύμφωνα πρός τήν παράγραφο 1 τού άρθρου 3.

Άρθρο 9

Σέ κάθε πρόσωπο διωκόμενο γιά οποιοδήποτε έγκλημα απ' αυτά πού αναφέρονται στό άρθρο 2 θά παρέχεται ή εγγύηση δίκαιης μεταχείρισής του σέ όλα τά στάδια της δίκης.

Άρθρο 10

1. Τά Κράτη - Μέρη θά παρέχουν τό ένα στό άλλο τή μεγαλύτερη δυνατή βοήθεια σέ σχέση πρός ποινική δίωξη εγειρόμενη γιά τά στό άρθρο 2 διαλαμβανόμενα εγκλήματα συμπεριλαμβανομένης της παροχής όλων των στή διάθεσή τους απαραίτητων γιά τή δίωξη, αποδείξεων.

2. Οί διατάξεις της παραγράφου 1 τού παρόντος άρθρου δέν θά θίγουν τίς υποχρεώσεις πού αφορούν στήν αμοιβαία δικαστική αρωγή, τίς περιεχόμενες σέ οποιαδήποτε άλλη συνθήκη.

Άρθρο 11

Τό Κράτος-Μέρος στό όποιο διώκεται ό φερόμενος ως εγκληματίας οφείλει νά ανακοινώνει τήν οριστική έκβαση της δίκης στό Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, πού υποχρεούται νά διαβιβάζει τίς πληροφορίες στά λοιπά Κράτη-Μέρη.

Άρθρο 12

Οί διατάξεις της Σύμβασης αυτής δέν θά θίγουν τήν εφαρμογή των περί Ασύλου Συνθηκών, σέ ισχύ κατά τήν ημερομηνία της συνάψεως της παρούσας Σύμβασης, μεταξύ των Κρατών των μετεχόντων στίς έν λόγω Συνθήκες αλλά έν Κράτος - Μέρος στήν παρούσα Σύμβαση δέν μπορεί νά επικαλεσθεί τίς έν λόγω Συνθήκες έν σχέσει μέ άλλο Κράτος-Μέρος στήν παρούσα Σύμβαση τό όποιο δέν μετέχει στίς έν λόγω Συνθήκες.

Άρθρο 13

1. Οποιαδήποτε διαφορά μεταξύ δύο ή περισσότερων Κρατών-Μερών αφορώσα στήν ερμηνεία ή εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης πού δέν διευθετείται μέ διαπραγματεύσεις θά παραπέμπεται στή διαιτησία, μετά από αίτηση ενός από αυτά. Εάν μέσα σέ έξη μήνες από τήν ημερομηνία της αίτησης γιά διαιτησία τά Μέρη αδυνατούν νά συμφωνήσουν έκ της οργανώσεως της διαιτησίας, οποιοδήποτε από αυτά μπορεί νά παραπέμψει τή διαφορά στό Διεθνές Δικαστήριο μέ αίτηση υποβαλλόμενη σύμφωνα μέ τόν Κανονισμό τού Δικαστηρίου.

2. Κάθε Κράτος - Μέρος μπορεί κατά τήν υπογραφή ή κύρωση της παρούσας Σύμβασης ή κατά τήν προσχώρηση σ' αυτή νά δηλώσει ότι δέν θεωρεί τόν εαυτό του δεσμευόμενο από τήν παράγραφο 1 τού παρόντος άρθρου. Τά λοιπά Κράτη - Μέρη δέν θά δεσμεύονται από τήν παράγραφο 1 τού παρόντος άρθρου σέ σχέση μέ οποιοδήποτε μετέχον της Συμβάσεως Κράτος πού διατύπωσε τέτοια επιφύλαξη.

3. Οποιοδήποτε Κράτος - Μέρος πού διατύπωσε επιφύλαξη σύμφωνα μέ τήν παράγραφο 2 τού παρόντος άρθρου μπορεί οποτεδήποτε νά άρει τήν επιφύλαξη μέ γνωστοποίηση πρός τό Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Ἄρθρο 14

Ἡ παρούσα Σύμβαση θὰ εἶναι ἀνοικτὴ γιὰ ὑπογραφὴ ἀπ' ὅλα τὰ Κράτη-Μέρη μέχρι τὶς 31 Δεκεμβρίου 1974 στὴ Νέα Ὑόρκη, ἕδρα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

Ἄρθρο 15

Ἡ παρούσα Σύμβαση ὑπόκειται σὲ κύρωση. Τὰ ἔγγραφα ἐπικύρωσης θὰ κατατεθοῦν στὸ Γενικὸ Γραμματέα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

Ἄρθρο 16

Ἡ παρούσα Σύμβαση θὰ παραμείνει ἀνοικτὴ γιὰ τὴν προσχώρηση ὁποιουδήποτε Κράτους. Τὰ ἔγγραφα προσχώρησης θὰ κατατίθενται στὸ Γενικὸ Γραμματέα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

Ἄρθρο 17

1. Ἡ παρούσα Σύμβαση θὰ τεθεῖ σὲ ἰσχὺ τὴν τριακοστὴ ἡμέρα ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία κατάθεσης στὸ Γενικὸ Γραμματέα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν τοῦ εἰκοστοῦ δεύτερου ἐγγράφου ἐπικύρωσης ἢ προσχώρησης.

2. Γιὰ κάθε Κράτος ποὺ κυρώνει ἢ προσχωρεῖ στὴ Σύμβαση μετὰ τὴν κατάθεση τοῦ εἰκοστοῦ δεύτερου ἐγγράφου ἐπικύρωσης ἢ προσχώρησης, ἡ Σύμβαση θὰ τίθεται σὲ ἰσχὺ τὴν τριακοστὴ ἡμέρα ἀπὸ τὴν κατάθεση ἀπὸ τὸ Κράτος αὐτὸ τοῦ ἴδιου ἐγγράφου ἐπικύρωσης ἢ προσχώρησης.

Ἄρθρο 18

1. Ὁποιοδήποτε Κράτος-Μέρος μπορεῖ νὰ καταγγείλει τὴν παρούσα Σύμβαση μὲ ἔγγραφη γνωστοποίηση πρὸς τὸ Γενικὸ Γραμματέα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

2. Ἡ καταγγελία καθίσταται ἰσχυρὴ ἕξι μῆνες ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία παραλαβῆς τῆς γνωστοποίησης ἀπὸ τὸ Γενικὸ Γραμματέα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

Ἄρθρο 19

Ὁ Γενικὸς Γραμματέας τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἐνημερώνει ὅλα τὰ Κράτη, μεταξὺ ἄλλων :

α) περὶ τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσας Σύμβασης γιὰ τὴν κατάθεση τῶν ἐγγράφων ἐπικύρωσης ἢ προσχώρησης σύμφωνα μὲ τὰ ἄρθρα 14, 15 καὶ 16 καὶ περὶ τῶν γνωστοποιήσεων κατὰ τὸ ἄρθρο 18.

β) Γιὰ τὴν ἡμερομηνία ποὺ ἡ παρούσα Σύμβαση θὰ τεθεῖ σὲ ἰσχὺ σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 17.

Ἄρθρο 20

Τὸ πρωτότυπο τῆς παρούσας Σύμβασης, τῆς ὁποίας τὸ Κινεζικό, Ἀγγλικό, Γαλλικό, Ρωσσικὸ καὶ Ἱσπανικὸ κείμενο εἶναι ἐξ ἴσου αὐθεντικὰ θὰ κατατεθεῖ στὸ Γενικὸ Γραμματέα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ὁ ὁποῖος θὰ ἀποστείλει κυρωμένα ἀντίγραφα τούτου σὲ ὅλα τὰ Κράτη.

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ οἱ ὑπογεγραμμένοι, ἔχοντας δεόντως ἐξουσιοδοτηθεῖ ἀπὸ τὶς ἀντίστοιχες Κυβερνήσεις τους, ὑπόγραψαν τὴν παρούσα Σύμβαση, ποὺ ἀνοίχτηκε γιὰ ὑπογραφὴ στὴ Νέα Ὑόρκη στὶς 14 Δεκεμβρίου 1973.

Ἄρθρο δεύτερο.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου αὐτοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴ δημοσίευσή του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομεν νὰ δημοσιευθῇ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸ κείμενον τοῦ παρόντος καὶ νὰ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀθήνα, 5 Ἰουλίου 1983

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΙΩΑΝ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ	**ΓΕΩΡΓ. - ΑΛΕΞ. ΜΑΓΚΑΚΗΣ**

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Ἀθήνα, 7 Ἰουλίου 1983

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ